

kristityn foorumi

Väärin ymmärretty hengellinen johtajuus Willow Creek, Bill Hybels ja Tony Blair

Viime vuosina, voitaneen sanoa viime vuosikymmeninä, kristillisessä maailmassa on koettu kasvavassa määrin ennennäkemätöntä ”hengellisen johtajuuden” tavoittelua.

Johtajuuskonferensseja, seminaareja, koulutustapahtumia kaiken ikäisille – kuitenkin erityisesti nuorille - on runsaasti tarjolla. Ns. rivikristittyjen suuremman tai pienemmän ryhmän johtajaksi tuleminen nähdään erityiseksi tavoitteeksi. Johtajuuden esimerkeiksi ovat nousseet kansainvälisten, erityisesti amerikkalaisten, ns. megaseurakuntien johtajat.

Huolimatta heidän esittämistään useista raamatunvastaisista opetuksista, suuret joukot tarkkaavat mieluummin näkyvää tulosta, joka tarkoittaa seurakuntien väkimäärää ja kokousten suureellisuutta. Kehitystä on tapahtunut mutta ei-raamatulliseen suuntaan. Nykyisen johtajuusbuumin malli on otettu suoraan maallisen liike-elämän oppikirjoista.

Megaseurakuntien suurien jäsenmäärien takana onkin taitava mainonnan ja median käyttö, ihmismielipiteiden

huomiointi ja (usein) maallisten tarpeiden tyydyttäminen hengellisen jäädessä sivuseikaksi. Seurakuntaelämässä toki hoidetaan aivan tavallisia maallisiakin asioita ja sinänsä maallisten apuvälineiden käyttö on välttämätöntä. Mutta kun niitä on alettu käyttää ihmistavoitteiden ja ihmisen kunnianhimon tyydyttämiseksi nöyrän jumalanpalveluksen sijasta, megaseurakuntien menestys ei tue raamatullista kristillisyyttä maailmassa.

Kristillisyyttä toki pidetään esillä ja sen kulissit ovat pystyssä, mutta sananjulistuksessa ja sananjulistajien opetuksessa on jo pitkään painotettu ”myönteisten” asioiden esille ottamista. Näitä ovat esim. Jumalan rakkaus, ihmisen ainutlaatuisuus, kristityn valta-asema Kristuksessa, kaiken voittava usko, kristitylle kuuluva maallinen hyvinvointi, omanarvontunto, jne. Sellaiset asiat kuin synti, kristityn ahdistus maailmassa,

kärsimykset, kilvoittelu, Jumalan viha, ihmisen kaikinpuolinen kelpaamattomuus Jumalan edessä, ym. käsitellään usein nopeasti ja pintapuolisesti tai ei juuri lainkaan.

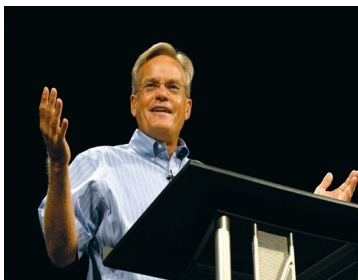
Monesti saarnojen aiheet käsittelevät yleisiä ihmisympäristöä aihepiirejä Raamatun totuuksien sijasta. Kristus jää sivuun. Liberaalin sananopetuksen vastapainoksi on muodostunut toinen, äärikarismaattinen

opetussuunta, jossa puheissa painotetaan Raamatun auktoriteettia, mutta käytännössä Kristus saa jäädä sivuraiteelle, kun opetuksen pääpaino keskittyy jälleen ihmiseen ja/tai Pyhään Henkeen.

Maallinen media on pannut merkille

megaseurakuntien toimintatavat. Niiden menestystä (lue: liiketoimintaa ja siitä saatavaa voittoa) on käsitelty useissa arvovaltaisissa julkaisuissa. Kristillisestä toiminnasta on tehty erinomaisesti kannattava bisnes. Maailmanlaajuiset lehdet, kuten mm. Times ja The Economist ovat käsitelleet aihetta. Muutama vuosi sitten Times julkaisi Alfa-kurssia käsittelevän artikkelinsa, josta kävi hyvin selville Alfa-kurssi maailmanlaajuisena bisneksenä. The Economist

lehti teki artikkelin amerikkalaisesta uskonnon ja bisneksen sekoituksesta käsitellen mm. Willow Creek srk:n toimintaa. Seurakunnan johtaja on Suomessakin tunnettu Bill Hybels. Willow Creek'llä on "sivukonttori" myös Suomessa. Suomen toimintoja avustaa mm. Vapaakirkon kustannusoy Päivä Oy.

Hybels arvostaa roomalaiskatolisuutta. Hänen seurakunnassaan on puhujavierailut mm. muslimijohtaja. Hybels kannattaa myös arveluttavaa, katolis/karismaattista miesliike Promise Keepers'iä. Hybels, kuten muutkin kristillisessä maailmassa tunnetut johtajat, puhuu välillä hyvinkin "kristillisesti". Ongelmana on, että toiminta on usein päinvastaista vakuuttelujen kanssa.

In the Name of God, the Compassionate, the Merciful

A Common Word between Us and You

(Summary and Abridgement)

LOVING GOD AND NEIGHBOR TOGETHER A Christian Response to 'A Common Word Between Us and You'

Vuonna 2007 yli 100 kristillistä vaikuttajaa allekirjoitti islamilaiselle maailmalle esitetyn kirjelmän Loving God and Neighbor Together <http://www.yale.edu/faith/acw/acw.htm>, joka oli vastaus

islamin uskonoppineiden A Common Word between Us and You -julkilausumaan (<http://www.acommonword.com/index.php?lang=en&page=option1>).

Allekirjoittajina olivat mm. Rick Warren ja Bill Hybels. Kirjelmän ensimmäisessä kappaleessa pyydetään muslimimailta ja "Kaikki Laupiaalta" (All-Merciful One, ei käytetä kristillistä Jumala, GOD -nimeä vaan muslimille paremmin soveltuva muotoa, jota käytetään Allahista) anteeksi kristittyjen väärinkojoja muslimieja kohtaan.

Sen toisessa kappaleessa vedotaan rauhan puolesta.

Kolmannessa kappaleessa korostetaan yhteyttä Islamin ja kristinuskon rakkauden sanoman välillä.

Neljäs kappale jatkaa tästä ja kehittää Raamatun "Jumala on rakkaus" lauseen kautta sillan "Kaikki Laupiaaseen" Allahiin, tässä yhteydessä mainitaan myös "ihmiskunnan rakkaus Jumalaan"(!?), tosin korostaen, että Jumala on ensin rakastanut ihmiskuntaa.

Viidennessä kappaleessa rinnastetaan Muhammedin opetus Raamatun opetukseen. Molemmat esitetään niin kuin tasavertaisina ja korostetaan niiden yhteneväisyyttä, etenkin lähimmäisen rakkaus -teeman

suhteen. Kappaleen lopussa Muhammed kuvataan sympaattisesti miehenä, joka hylättiin ja jota kivitettiin Ta'if -kaupungin asukkaiden toimesta, mutta joka antoi anteeksi väärintekijöilleen. Ehkä tällä halutaan viitata Muhammedin ja Kristuksen samankaltaisuuteen muslimien mieliksi. Tietenkään mitään ei mainita Muhammedin monista vastakkaisista kampanjoista.

Viimeinen kappale mainitsee islamin ja kristinuskon yhteiseksi perustaksi "rakkauden Jumalaan ja lähimmäiseen". Siinä vakuutetaan allekirjoittaneiden vilpittömyyttä ja intoa toimia uskontojen välisten suhteiden hyväksi.

Itse asiassa kristittyjen vaikuttajien kirjelmä muslimille tunnustaa islamin oikeana tienä Jumalan tykö ja Allahin armahtavaksi Jumalaksi. Kirjelmässä vedetään matto alta muslimien parissa lähetystyötä tekevilta. Jeesus ei kirjelmässä ole ainoa tie Jumalan tykö.

Palataan The Economist lehden artikkeliin (suom. Samuel Korhonen): "Seurakunnalla (Willow Creek) on palkattuna kaksi kauppatieteiden maisteria (MBA) - yksi Harvard'ista ja toinen Stanford'ista - ja se kerskailee konsultointipalvelusta. Sille on jopa myönnetty korkein liike-elämän kunnianosoitus: se on Harvardin Business School'in mallitutkimuskohde. Willow Creek on vain yksi kasvavasta joukosta evankelisia seurakuntia, jotka lainaavat yritysmaailman menetelmiä...

Amerikkalaiset kirkot ovat alkaneet kutsua vanhempia viranhaltijoitaan CEO:ksi ja COO:ksi eli suomeksi pääjohtajiksi tai toimitusjohtajiksi. (North Point Community Church'illa Georgia'n Alpharetta'ssa on jopa tilaisuuksien ohjelmointijohtaja. Eikö voisi olla myös Chief Theological Officer = pääteologi?) Unohtaa myös seurakuntakokoukset, joissa ihmiset heittelevät ideoita kuinka pitää seurakunta käynnissä. Amerikka on synnyttämässä uskon perustuvien neuvoloiden teollisuutta...

Willow Creek perustuu samaan periaatteeseen kuin kaikki menestyvät liikeyritykset: asiakas on tärkein... Willow Creek'illä on kiinnostavia ryhmiä jokaiselle moottoripyrörafaneista painonvartijoihin. Seurakunta tarjoaa sosiaalisia palveluja juoppojen ja seksiriippuvaisten neuvomisesta kuljetusapuun. Sillä on "autopalvelu", joka korjaa lahjoitettuja autoja ja antaa niitä tarvitseville. "Autot" tietyksi tarkoittaa "kristillinen autoasentajapalvelu". Seurakunta tarjoaa tietyksi myös viihdettä urheilusta videoiden katseluun... Willow Creek'in varhaisnuoret jäsenet ovat vallanneet oman salinsa ja repineet maton paljastaen betonilattian, maalanneet kaikki mustaksi ja levittäneet videoruutuja kaikkialle...

Second Baptist Church'illa Teksasin Houston'issa on valtava jalkapallokenttä. Phoenix'in First Assembly of God'illa (helluntaiseurakunta) on sairaanhoitovälineiden lainaamo. The World Changers Ministry Georgia'ssa tarjoaa apua kokeisiin valmistautumisessa, veroilmoitusten täyttämässä ja talokaupoissa (sillä on jopa lainantakaajien ja kiinteistönvälittäjien

verkosto)... Carson Valley Christian Centre tarjosi saarnoja kuinka lyödä "myöhästymisen, pahantuulisuuden, huolehtimisen, kiusauksen ja

yksinäisyyden Goljatiit". Se tarjoaa myös koulutusta taistelulajeissa: "kristityn taistelijan tapaan".

Tämä painotus asiakaspalveluun on tuomassa ennustettavan seurauksen eli kasvun. John Vaughan, joka on erikoistunut megaseurakuntiin, perustelee, että vuosi 2005 on ollut virstanpylvään vuosi. Ensimmäisen kerran amerikkalainen seurakunta rikkoi 30000 kävijän rajan viikossa (se oli Lakewood, joka aiemmin tänä vuonna muutti uuteen kotiinsa Houston Compaq Center'iin). Se oli myös ensimmäinen kerta, kun 1000 seurakuntaa luokiteltiin megakirkoiksi (yli 2000 kävijää).

Willow Creek'illä on 7200 mukavaa tuolia, ei mitään pussia penkkejä. Maan nopeimmin kasvava seurakunta Without Walls Floridan Tampa'ssa kirjasi 4330 uutta jäsentä pelkästään menneen vuoden aikana. Tämän kaltainen nopea kasvu

tuo kaikenlaisia etuja, joista kaikkein ilmeisin on, että se sallii seurakuntien esittää loisteliaita näytelmiä. Willow Creek kutsuu säännöllisesti kuuluisuuksia, kuten country-laulaja Randy Travis... Lakewood'illa on 500 hengen kuoro. Westlark Christian Church esitti rajun ulkoilmaurheilunäytöksen, jossa rullalautailijat hyppivät tulen yli kuvaten pelastusta.

Kasvu myös sallii pastoriyrittäjien - johtuen suurten rahavirtojen ja suurtuotantoetujen yhdistelmästä - hyödyntää kaikkia mahdollisia kanavia saada sanomansa esille. Joel Osteen'illa, Lakewood'in pääpastorilla, on TV-työ, joka saavuttaa seitsemän miljoonaa ihmistä ympäri maailman ja bestseller-kirja "Your Best Life Now" (Paras elämäsi on nyt). Rick Warren'in kirjaa "The Purpose-Driven Life" on myyty yli 25 miljoonaa kappaletta ja se on poikunut kokonaisen teollisuuden kirjoja, nauhoja, kursseja ja CD-levyjä sisältäen valikoiman lauluja... Nämä pastoriyrittäjät ovat sitoutuneet soveltamaan hyviä johtamistekniikoita paitsi omiin organisaatioihinsa myös levittämään niitä toisille...

Willow Creek'illä on

konsultoiva elin, Willow Creek Association, jolla on yli 11500 jäsen seurakuntaa. Se pitää johtajuustapahtumia yli 100000 ihmiselle vuodessa (puhujavieraisiin ovat kuuluneet mm. business-guru

Jim Collins ja ex-presidentti Bill Clinton) ja ansaitsee lähes 20 miljoonaa dollaria vuodessa.

Rick Warren vertaa ”päämäärätietoista kaavaansa” (purpose-driven formula) Intelin siruun, joka voidaan asentaa minkä tahansa seurakunnan emolevylle – ja huomauttaa, että on olemassa yli 30000 ”päämäärätietoista” seurakuntaa. Herra Warren’illa on myös verkkosivut pastors.com, mahdollistaen 100000 pastorille pääsyn sähköpostifoorumeille, rukoussivuille ja valmiisiin saarnoihin mukaan lukien hra Warren’in omat saarnat 20 vuoden ajalta...

Yksi kritiikin peruste on, että ne edustavat uskonnon Disney-mielikuvitusmaailmaa (Disneyfication of religion). Unohda uskon tuska ja hurmio. Willow Creek’in ja sen kaltaisten sanotaan tarjoavan, ei mitään sen haastavampaa kuin kristillistä kevyt muonaa – mukavan ja steriilin tunnustuksen, joka on suunnilleen yhtä dramaattinen kuin keskiverto ostoskeskus. Toinen kritiikin peruste on, että nämä seurakunnat eivät ole todellisuudessa uskonnon asialla...

Herra Osteen ja hänen kaltaisensa saarnaavat vakuuttavia saarnoja ”voittajille ei uhreille”, jotka voivat oppia olemaan ”rikkaita, terveitä ja vapaita huolista”. Loppujen lopuksi Jumala ”tahtoo sinun saavuttavan oman parhaasi”. Tulos on pintahuhtelu: sen sijaan että tekisivät Amerikan kristillisemmäksi, megaseurakunnat ovat vain onnistuneet tekemään kristinuskon amerikkalaisemmaksi.

Lisäksi se on pintahuhtelu, joka on erikoisen hyvä pastoriyrittäjille itselleen, jotka menestyvät saarnaamalla menestyksen evankeliumia. World Changers Church International’in pääpastori Creflo Dollar Georgia’sta, jolla on niin ihana nimikin, ajaa Rolls-Royce’lla ja lentää Gulfstream-jetillä. Joyce Meyer, helluntailainen naissaarnaaja, joka lupaa Jumalan palkitsevan ihmiset siunauksilla, laskee omiksi

siunauksikseen mm. kaksi miljoonaa dollaria maksavan kodin ja 10 miljoonan dollarin jetin...

Uskonnon ja bisneksen avioliitolla on juurensa syvällä Amerikan historiassa. Kiertävät metodistisaarnajat Francis Asbury’sta (1745-1816) alkaen pitivät telttakokouksia tuhansille ja usein lainasivat markkinoitkeinoja liike-elämästä. Aimee Semple McPherson, yksi Amerikan ensimmäisistä radioevankelistaista, rakensi 5300 hengen kirkon Los Angelesiin vuonna 1923. (Hänellä ei ollut mitään herra Hybels’in uskonnollisia symboleja koskevia huolia: hänen kirkkonsa katolla oli valaistu pyörivä risti, joka näkyi 50 mailin päähän).

Sitä paitsi oman avun evankeliumi ja menestys ovat yhtä amerikkalaisia kuin omenapiirakka. Vuoden 1925 bestseller-kirjassaan, ”The Man Nobody Knows”, Bruce Barton, evankelistaksi kääntynyt mainosmies, kuvaa Jeesuksen pätevänä johtajana, joka ”valitsi 12 miestä liike-elämän pohjatasoilta ja takoi heidät organisaatioksi, joka valloitti maailman”. Hänen vertauksensa olivat ”kaikkien aikojen tehokkaimpia mainoksia”...

Amerikalla on vaikuttava historia uskonnollisten innovaatioidensa viennissä. Helluntailaisuudella, joka keksittiin eräässä Kansasilaisessa raamattukoulussa vuonna 1901, on nykyisin reilusti yli 100 miljoonaa kannattajaa ympäri maailman. Jopa mormonismilla, tuolla kaikista uskonnoista amerikkalaisimmalla, on 6,7 miljoonaa kannattajaa USA:n ulkopuolella. Ei ole mitään syytä ajatella, että tämä viimeisin versio uskonnon ja bisneksen avioliitosta olisi poikkeus.

Rick Warren on asettanut ”päämäärätietoisen sirunsa” (purpose-driven operating chip) seurakuntiin 120 maassa ympäri maailman. Hän ja hänen seurakuntansa ovat myös asettaneet itselleen päämäärän poistaa köyhyys Afrikasta. The Willow Creek Association’illa on 4700 jäsen seurakuntaa ulkomailla; eräs kokous rauhallisessa englantilaisessa pikkukaupungissa veti melkein 3000 ihmistä. Bisneksen ja uskonnon fuusio on ollut tarunomaisen menestyksellinen Amerikassa...” Näin siis maailmanlaajuinen, arvostettu talouselämän lehti The

Economist (20.12.2005, Jesus CEO).

Willow Creek on onnistunut ratsastamaan johtajuusbuumilla niin hyvin, että sen johtajuusseminaareja seurataan maailmanlaajuisesti videon välityksellä. Willow Creek Suomi järjestää marraskuussa 2009 kolmella paikkakunnalla (Helsinki, Jyväskylä ja Vaasa) Amerikassa videoidun johtajuuskonferenssin.

Mainonta kertoo: "The Global Leadership Summit (GLS) alkoi vastustamattomasta näystä rohkeasta johtajuudesta paikallisseurakunnassa. Nyt - yli 125 000 ihmistä myöhemmin - kertomusta kirjoittavat edelleen sinunlaisesi johtajat. Tule mukaan vuonna 2009 kahdeksi päiväksi innoittumaan, rohkaistumaan ja kehittämään kykyjäsi: Mukana dynaaminen joukko johtajia ja ajattelijoita, jotka ovat läsnä laajakankaalla videoiden kautta. Elävää - sydäimestä sydämelle - ylistystä, joka virkistää sielua ja vie meidät lähemmäs suurta Jumalaa." www.willowcreek.fi/.

Mainonta toistaa moneen nykykristittyyn vetoavaa kaavaa. Asia esitetään positiivisesti, mainitaan suuria osallistumislukuja – ja kuten nykyisin pitää olla: ylistys "vie meidät lähemmäs suurta Jumalaa". Ilmoittautumismaksu videon katseluun on n. 100 euroa, alennustakin saa kun ilmoittautuu heti.

Mitä 100 eurolla sitten saa? Willow Creek Suomen sivuilta ei löydy (5.10.2009) sanoja: evankeliumi, Kristus, synty, tms. perinteistä kristillisyyttä kuvaavaa ja tukevaa. Etusivulla puhutaan maailman kriiseistä ja johtajuuden haasteista tyyliin: "Meille on uskottu ylevä kutsumus". Yleistä osiossa kerrotaan kuinka videonäyttö tuo "huippuasiantuntijat" kohtuulliseen hintaan "lähes jokaisen ulottuville" - ainakin siis niiden, joilla on tyhjää aikaa ja varaa maksaa 100 euroa Englannin entisen PM Tony Blairin opetuksesta.

Aivan oikein, ajankohtaista osiossa, Jyväskylän hell.srk.:n johtajan Vesa Pylvänäisen tervehdyksen alla, meitä tervehti suurikokoinen Tony Blairin kasvokuva ja maininta, että hän on GLS seminaarin (ilmeinen) pääpuhujaja! Aiemmin GLS:n seminaarissa on puhunut mm. USA:n entinen pres. Bill Clinton. Tony Blair, samoin kuin Bill Clinton, voivat varmaan puhua pastoreille ympäri maailmaa johtajuudesta maailmassa siten, kuin he sen ymmärtävät. Kummankin kohdalla poliittisen elämän huippuvirka-aika sisälsi monenlaista, aina skandaaleihin saakka.

Puhujina he eivät ole halpatavaraa. CNN.com mainitsee, kuinka esim. vuonna 2005 Clinton sai pelkkiä puhujapalkkioita 7,5 milj. USD edestä. Yksittäisen puhujapalkkion summat liikkuivat 300-350000 USD:n vaiheilla. Blair tuskin on halvempi. Nykymaailmassahan johtajan arvo mitataan rahassa.

Kumpikaan ei kuitenkaan ole opettaja raamatullisessa mielessä. Tietynlaisesta

hengellisyydestä toki puhutaan kummankin yhteydessä. Willow Creekin suomen sivustolla on maininta: "Vuonna 2008 perustettiin Tony Blair Faith Foundation -rahasto, joka edistää suurten uskontojen välistä ymmärtämystä ja lisää uskon merkityksen ymmärtämistä nykymaailmassa." Suuret uskonnot tarkoittavat kristinuskon lisäksi tavallisesti: islam, juutalaisuus, hinduismi ja buddhalaisuus. Willow Creek Ass. johtaja Jim Mellado toteaa Blairista: "...meillä on häneltä paljon opittavaa" (lainaus Willow Creek Suomi nettisivulta).

Englannissa Tony Blair vaimoineen tunnettiin jo pääministeriaikana viehtymyksestä new age uskontoihin ja -tapoihin. Vuosina 2001 ja 2002 monet arvostetut brittilehdet kirjoittivat parin oudosta new age vihkimyksestä Meksikossa. Vuonna 2004 The London Times paljasti Tony Blairin tekevän poliittisia päätöksiä new age meediohenki "Valon" The Light, ohjauksessa. Vuonna 2005 London Independent kirjoitti okkulttisista tavoista, joita pari harjoitti ja heidän yhteyksistään okkulttisiin piireihin. Vuonna 2007 Tony Blair ilmoitti kääntyneensä roomalaiskatoliseksi. Paavi ilmaisi tuolloin suuren tyytyväisyytensä asiaa kohtaan.

Niin - tarkoittaako Mellado ja hänen edustamansa kristillinen järjestö oppia tällaisesta, josta kirjoittivat mm. London Observer ja London Times: "Blairit seisivat hotellin alueella olevan tiilipyramidin edessä ja kumarsivat jokaiseen kompassin suuntaan samalla loitsuten jokaiseen neljään tuuleen. Pyramidi ja kompassi ovat kumpikin muinaisia eliittisymboleja, jotka erilaiset salaseurat, kuten vapaamuurarit, ovat myöhemmin omineet. Sitten he liikkuiivat pyramidin ympäri, sivu kerrallaan, rukoillen ensin Maya kansan symboleiden, auringon ja lapsiliskon edessä, jotka kuvaavat kevättä ja lapsuutta. Sitten he rukoilivat seuraavalla sivustalla, johon oli kuvattu lintu, edustaen nuoruutta, kesää ja vapautta. Kolmas sivusta ja sen rapu -kuva edusti kypsyyttä ja syksyä ja lopulta käärmeen kuva edusti talvea ja (syvä) muutosta (transformation). Ennen lähtöä pyramidin luota Blaireja neuvottiin antamaan ääni toiveilleen ja peloilleen ja sitten kokemaan 'uudestisyntyminen'. Sen merkiksi molemmat sivelivät toisensa Maya -kansan hedelmillä ja mudalla sekä poistuivat pyramidin 'kohdusta' samalla villisti huutaen."

Blairin perustama järjestö ilmaisee tavoitteensa aivan selvästi: "The Tony Blair Faith Foundation organisoii maailmanlaajuisia kampanjia mobilisoimaan nuoret, huolimatta heidän uskonnollista eroistaan, toimimaan yhdessä aikaansaadakseen Tuhatvuotisen kehittymisen päämäärän. (Millennium Development Goals – Sanat: millennium / tuhat vuotta, development / rakentaminen / kehittyminen, goals / päämäärät / tavoitteet, viittaavat tuhatvuotiseen valtakuntaan, joka

kristillisen perinteen mukaan ajoittuu Kristuksen tulemuksen jälkeiseen rauhan aikaan). Tony Blair sanoi olevansa kiihkeän innokas uskon merkityksestä modernille maailmalle ja hän painottaa eri uskontojen ihmisten tavoitettavuutta toinen toiselleen. Järjestö... edesauttaa suurten uskontojen

ei ole ainoa laatuaan maailmassa, tavoite on valmistaa uusi sukupolvi vastaanottamaan tämän ihmisjohtajavetoisen "rauhan" maailman. Raamattu ennustaa tapahtumien kulun ja käyttää ihmisjohtajasta nimeä "antikristus". Tämä rauhan mies on pahempi kuin mitä

välistä ymmärtämystä koskien uskon roolia nykymaailmassa. Järjestö työskentelee kristittyjen, muslimien, juutalaisten, hindujen, sikhien ja buddhalaisten kanssa... Järjestö saa voimaa entisen PM:n uskosta, että usko voi olla edistyksellinen voima, edesauttaen humanisuutta ja lopettaa köyhyys maailmasta. Järjestö tuo uskon ihmiset yhteen vapauttamalla Tuhatvuotisen kehittymisen päämäärät... (<http://www.crossroad.to/Quotes/spirituality/global/blair/blair-globalism.htm>).

Tuhatvuotinen valtakunta on synonyymi maailmanrauhan ajalle ja Blairin järjestö viittaa tähän asiaan. Hitler tavoitteli natsien johtamaa tuhatvuotista valtakuntaa. Syntiin langenneella ihmisellä onkin aina ollut tavoite saada maailmanrauha aikaiseksi ihmisen keinoin. Tässä mielessä etsitään ihmisjohtajaa, joka on kykenevä saamaan sen aikaan. Blairin järjestön, joka

Stalin ja Hitler olivat yhdessä.

Willow Creekin ja muut vastaavat johtajuusseminaarit puhujineen kuvaavat hyvin uusevangelisen/karismaattisen liikkeen symbioosia new age liikkeen ja katolisen kirkon kanssa. Vaikka puhutaan kristillisin termein ja lausutaan otteita Raamatusta, Raamatun ydin jää taustalle. Perinteinen raamatuntulkinta ja raamatullisten käsitteiden merkitys muutetaan.

Niin pitääkin olla, koska tavoite on yksi maailmanuskonto (tai aika, jolloin kaikki uskonnot tunnustavat toinen toisensa teiksi Jumalan tykö) tässä ajassa, jolle Raamatun Kristus ja Hänen tulemuksensa ei ole niin merkittävä asia kuin seurakunnan (tai kuten Blair uskoo, eri uskontojen uskovien, siis ihmisten) kautta tapahtuva maailman muuttaminen. Ajatellaan, että koska maailman muuttaminen rauhan työssijaksi ei voi tapahtua ilman uskontojen yhdessä toimimista,

uskontojen pitää tunnustaa toinen toisensa ja alkaa toimimaan aidosti yhdessä.

Toinen asia tähän liittyen on maallinen taistelu uskonnon ja maailman johtajuudesta. Katolinen kirkko on jo pitkään antanut lausuntoja liittyen muiden uskontojen tietynlaiseen tunnustamiseen. Kirkon piirissä uskotaan, että näin vahvistetaan Paavin johtajuutta maailmassa. Se ei ole maailman evankelioimista, vaan maailman johtajuuteen pyrkimistä. Ns. "maailman evankelointiakin" käytetään paljolti tämän asian keppihevosenä. Sen merkeissä koetaan oikeaksi häivyttää kaikki opilliset erot ja Raamatusta nousevat periaatteet ja yhdistyä eri toiminnoissa hyvän asian merkeissä.

Uusevank./karismaattinen liike pönkittää kehitystä, jossa liikkeen johtajuuskoulutus vetoaa taitavasti inhimilliseen haluun ja kunnianhimoon "olla jotakin", tuottaen joka puolelle suurempien ja pienempien ryhmien johtajiksi siihen valmistetut (lue: Warrenin, Schullerin, Osteenin, Hybelsin, Hinnin, ym. vaikuttajien hengentuotteiden aivopesemät) johtajat. Raamatun mukaan tällainen malli ei voi kuitenkaan koskaan onnistua siinä, että maailma sen kautta muuttuisi paratiisiksi. Jos kristitty uskoo Raamatusta lukemansa, hän ei voi tunnustaa muita uskontoja teiksi Jumalan tykö.

Raamattu kieltää ne epäjumalanpalvelonaksi.

Ennalta esitettyjen seikkojen valossa Willow Creekin ja muut vastaavat johtajuusseminaarit näyttävät ihmistekoisina yrityksinä korostaa ihmisen osuutta ja antaa ihmisen kunnianhimolle ja omanarvontunnolle hyväksyttävät puitteet.

Raamatullinen johtajuusajattelu on selkeästi tätä vastaan.

-Raamatussa hengellinen johtajuus ei tavoittele valta-asemaa maailmassa.

-Raamatun hengellinen johtajuus ei ole saatavissa konferenssien ja seminaarien kautta, vaan se on Jumalan armoitus ihmiselle, jonka Hän valitsee.

-Raamatussa johtajuus ei ole ihmisen langennutta mieltä hivelevä "ylevä kutsumus", vaan palvelutehtävä.

-Raamatussa johtajuuden auktoriteettia ei määritellä seurakuntien koon ym. suurellisuuden perusteella. Johtajuus on nöyrymistä Jumalan edessä palvelemaan muita Jumalan antamalla armoituksella.

-Raamatussa johtajuuteen ei ensisijassa liitetä maailman politiikkaa, ihmisen oman minän korostamista eikä omien tavoitteiden läpiviemistä kaikin käytettävissä olevin maallisin keinoin.

-Raamatussa johtaja on ennen muuta kykenevä sananopettaja ja henkilö, joka Jumalan armosta osaa erottaa oleellisen epäoleellisesta. Oleellinen tässä tapauksessa tarkoittaa kaikkea sitä, mitä Raamattu liittyy Kristukseen ja Hänen tekoonsa.

-Raamatussa johtaja ei ota oppia muiden epäjumaluskontojen opettajilta.

-Raamatussa johtaja haluaa auttaa kristittyjä pysymään

varmalla Kristus-keskeisellä pohjalla, ei viedä heitä globaaliin katoliseen, uusevangeliseen, karismaattiseen, new age tyyppiseen kristillisyyteen. -Raamatussa auktoriteetti tulee Jumalalta, mutta ei ole ylhäältä päin käskevää, vaan muita auttavaa ja vahvistavaa toimintaa. Tarvittaessa siihen liittyy rohkea varoittaminen ja väärin asioiden vastustaminen, myös nuhteleva.

-Raamatussa johtajuus ei ole ihmisten hallitsemista, vaan muiden avustamista kasvamaan hengellisesti Kristuksen tuntemisessa, ilman johtajaan itseensä sitomista.

-Raamatussa johtajuus ei ole ihmismielipiteiden mukaan ohjattavissa, vaan se pyrkii olemaan uskollinen Raamatun omalle sanalle, silloinkin, kun se merkitsee valtavirrasta syrjään joutumista.

-Raamatussa johtajalla ei ole "saavutettua asemaa", josta olisi pidettävä kiinni hinnalla millä hyvänsä. Raamatullinen johtaja luopuu "saavutetuista eduista ja asemastaan" mieluummin kuin tekee kompromisseja sen suhteen minkä Sanasta näkee oikeaksi.

Juhani Aitomaa